

Bashir

Bashir is een zeer opgewekte, vrolijke, vriendelijke volk van een Afghanenpup. Dat was niet altijd zo, want zijn start in het leven was weinig florissant.

Waardering Nog niet gewaardeerd
[Stel een vraag over dit artikel](#)

Hij ging daarom eerst een paar weken in opvang bij een doorgewinterde Afghanenmoeder, die samen met de aanwezige Afghanenreu, in korte tijd van het hoopje ellende een parmantig kereltje maakte. In de tussentijd had zich een jong gezin gemeld met een Afghanenwens. De keus was eigenlijk op Suzanne, een van onze volwassen Afghanenteven, gevallen. De bemiddelaars van Voordewindhond hadden in een paar gesprekken een prima indruk van de familie gekregen, en zeiden tegen elkaar; "Nou ja, je moet toch ooit eens aan je eerste Afghaan beginnen". En toch bleef er twijfel, niet over de familie, integendeel, maar over de combinatie Suzanne en dit jonge gezin. Maar de oplossing diende zich aan in de vorm van Bashir. Bashir wist nog van niks, was een soort onbeschreven blad, en zou prima kunnen opgroeien tussen de vier zonen van de familie. En zo deed op een koude decemberdag Bashir zijn intrede. En wat voor intrede! Alles was tot in de puntjes voorbereid voor de komst van het nieuwe gezinslid.

Qadir, zo wordt hij genoemd, ontwikkelt zich voortreffelijk. Hij loopt daar waar het kan los en speelt dan met alle mogelijke andere honden. Dat hij daarbij al een keer in een kroossloot is gevallen is een kleine bijkomstigheid. Qadir vond de fietskar in eerste instantie natuurlijk een heel raar ding, maar de aanhouder wint en hij had dan ook snel in de gaten dat een trip in de fietskar altijd een leuke activiteit oplevert en dus werd Qadir binnen de kortste keren een geweldige fietskarfan.

En dan is hem ook nog een heel bijzondere eer te beurt gevallen. De school van zijn mensenbroers had een 'wie-heeft-de-liefste-mooiste-hond-wedstrijd' georganiseerd. Die heeft Qadir glansrijk gewonnen. En, zeg nou zelf, dat is toch helemaal terecht, of niet soms?